

Hærens Officersskole

Kaptajn Christian Jørgen Grundt Damholt

1974-2008

Kaptajn Christian Jørgen Grundt Damholt

1974-2008

*Til minde om kaptajn Christian Jørgen Grundt Damholt,
der faldt for Danmark i international tjeneste i Afghanistan.*

***Kaptajn Christian Jørgen Grundt Damholt
1974-2008***

Forfatter:	Major Kim Vibe Michelsen, 2020
Redaktør:	Kaptajn Jens Lunde
Oplag:	1. udgave, 1. oplag
Foto:	Forsvaret
ISBN:	978-87-985080-0-7
Tryk:	Rosendahls a/s
Antal:	500

Forord

29. maj 2020 lagde Hærens Officersskole traditionen tro en krans ved kaptajn Christian Damholts grav på Dalum Kirkegaard.

Christians familie deltog, og i Christians ånd blev der også plads til smil og galgenhumor. Særligt da der blev skålet i whisky og lagt en Yankie Bar på graven med det samme glimt i øjet, som Christian havde i live.

Og det er da også, hvem Christian var i live, der er det vigtige at mindes, når vi mødes ved hans grav, eller når vi taler om ham: målrettet, humoristisk, sine folks mand og altid klar til at løse officerens fornemmeste rolle; nemlig at løse opgaven og at gå forrest, når det gælder.

Det gjorde Christian om morgenen den 17. marts 2008, da han faldt i kamp for Danmark på en af de mest komplerede slagmarker i nyere tid. Nemlig i kampen om at vinde den afghanske befolknings tillid, der blev anset som vejen til fred – men også var vigtig, fordi den skabte sikkerhed for alle andre danske og allierede soldater i området.

Med sit mod, sin vilje og sit krigervæsen viste Christian os den vej, som er officerens vej.

Hærens Officersskole har en lang og fornem tradition for at uddanne linjeofficerer til forsvar af nationen og forsvar af danske værdier. Og en stærk tradition for at opkalde kadetårgangene efter officerer, der med deres personlige eksempel har gjort det særligt godt.

Kaptajn Damholt er nu en af de officerer og et af de navne, der, i selskab med premierløjtnant Anker, oberst Paludan-Müller, premierløjtnant Bennike, major Storrud og premierløjtnant Pløger, viser vejen for fremtidens officerer i Hæren.

Æret være Christian Damholts minde.

Oberst Nicolas T. Veicherts
Chef for Hærens Officersskole

Kaptajn Christian Jørgen Grundt Damholt

er født d. 29. maj 1974 og opvokset i Hjallesø ved Odense. Her tog han en nysproglig studentereksamen fra Sct. Knuds Gymnasium i 1994. Hans store interesse i livet var militæret, og allerede i gymnasietiden meldte han sig som frivillig i hærhjemmeværnet ved Hjemmeværnsdistrikt Østfyn.

I 1994 aftjente han værnepligt ved stabskompagniet i første bataljon ved Den Kongelige Livgarde. Her blev han hurtigt udtaget til sergent. Han kom på Sergentskolen i Sønderborg og gjorde i 1995 tjeneste som sektionsfører i en motoriseret panserværnsraketdeling fra samme enhed, som han oprindelig kom fra. Han var meget vellidt blandt mandskabet og blev husket som en god fører med en udpræget retfærdighedssans.

Han drømte om at gå officersvejen, men det satte et trafikuheld i 1996 under tjeneste i Oksbøl en stopper for. Han var vognkommandør på en panserværnsraketlandrover, hvor føreren faldt i søvn og kørte frontalt ind i en modkørende. Flere, inklusive Christian selv, blev kvæstede. Kvæstelserne var nok til at udskyde ansøgningen til officerssko-

len, men han følte også, at han fik skylden af sine foresatte, selvom der aldrig blev rejst en sag, hvilket fik Christian til at forlade Forsvaret.

Han tog tilbage til Odense, hvor han arbejdede i Merlin og fandt sin første hustru, Celina. Militæret trak dog stadig i Christian. Det var ikke bare hans interesse, det var en del af hans identitet. Så ved siden af arbejde og familieliv brugte han weekenderne som frivillig i Hærhjemmeværnet, hvor han huskes for sine bidrag til at forbedre uddannelsen af de frivillige i lokalområdet.

Hærens Officersskole

Set i bakspejlet ærgrede det Christian, at han havde forladt militæret. Det mener i hvert fald hans bedste ven fra Hjemmeværnet, Michael Laursen. Hjemmeværnet blev da også Christians vej tilbage til en egentlig militær karriere. På opfordring fra den lokale hjemmeværnschef søgte han ind på Hærens Officersskole, hvor han og Michael Laursen blev optaget på Hold Læssøe 2002-2005 og indlogeret klos op ad hinanden i Nyboder, hvor de blev kaldt Fynbobanden.

Som kadet interesserede Christian sig meget for krigshistorie og var aktiv i faggruppen, hvor han var tovholder på at arrangere holdets studietur til Normandiet. Om end han helst ville tilbage til Gardehusarregimentet, hvor han kom fra, blev det bestemt, at han efter officersuddannelsen skulle være næstkommanderende for Hjemmeværnet på Nordvestfyn.

»Chef Fyn«

I begyndelsen var Christian slet ikke interesseret, men han blev hurtigt glad for sin nye arbejdsplads, og det var her, han fik for vane at råbe "Chef Fyn" ned i røret, når han tog telefonen – når chefen altså ikke selv var til stede.

Christian fik ansvaret for enhedsuddannelsen af de hjemmeværnsenheder, der kom fra den gamle mobiliseringsstyrke og fungerede som motoriserede infanterikom-pagnier. Og arbejdet med de frivillige var som skræddersyet til Christian. Han havde ifølge sin chef et godt tag i de frivillige og forstod til fulde at skabe balance mellem det militære og civile.

Hærens Officersskole, Officersgrunduddannelsen, hold Læssøe 2002-2005, på slotstrappen på Frederiksborg Slot

En stor del af Christians arbejde bestod i at planlægge og gennemføre øvelsesaktivitet med kompagnierne, og han gjorde en stor indsats for at skabe de bedst mulige rammer om uddannelsen.

Ifølge Michael Laursen var Christian med sin kombination af myndig udstråling og humoristisk sans afholdt i Hjemmeværnet, men skulle han forfølge sin drøm om at stige i graderne, var han nødt til at søge ud på en mission. Christian valgte Afghanistan.

“Det var hans drøm at komme helt til tops. Han havde dog ikke behøvet at tage til Afghanistan, men det valgte han selv, fordi han anså missionen i Kosovo som for stilstående,” siger hans far, Claus.

Afghanistan

I 2007 meldte Christian sig derfor frivilligt til at tage til Afghanistan som CIMIC-officer (Civil-Military Cooperation) på Hold 5, der skulle af sted året efter.

CIMIC var i en rygende udvikling i de år. Indtil da havde det været et område, som primært blev varetaget af reser-

veofficerer, men med den stigende professionalisering af hæren og det store fokus, der var på genopbygning, samtænkning og stabilisering i netop 2008, var Hold 5 det første hold med en fuld professionel CIMIC-bemanding og også det første hold i Helmand med stabiliseringsrådgivere fra Udenrigsministeriet.

Det tidligere hold havde rensat Gereshk-området i Helmandprovinsen for større irregulære styrker. Med udgangspunkt i Main Operation Base Price skulle Hold 5 stabilisere området og skyde genopbygningen i gang. Christian blev midlertidigt udnævnt til kaptajn og blev leder af CIMIC-Team Charlie, der havde ansvaret for genopbygningsindsatsen i selve Gereshk by.

Og han var god til det. Han havde evnen til at tale med folk, afvæbne dem mentalt, og få dem til at slappe af. Teamet kom til Afghanistan i februar 2008 og fik hurtigt etableret et væld af vitale kontakter i Gereshk. De gik dagligt til møder med borgmestre, politichefer og skoleledere for at skabe sig et overblik over byens behov.

17. marts 2008 skulle Christians team besøge drengeskolen, pigeskolen og kvindecenteret i Gereshk. Planen var at køre fra Price til det fælles distriktskoordinationscenter i byen og derfra patruljere til fods. Turen ind til distriktscenteret foregik i pansrede køretøjer og forløb uden problemer.

Fodpatruljen består af kaptajn Christian Damholt, seniorsergent Sonny Kappel Jakobsen, en dansk overkonstabel, en britisk signalmand, en afghansk tolk og otte tjekkiske soldater fra en specialenhed, der er under den danske bataljonskampgruppes kommando. Derudover er yderligere to grupper tjekkiske soldater klar til at rykke ud fra distriktscenteret, hvis patruljen får problemer.

Da patruljen er gået 100 meter, bliver den ramt af en eksplosion udløst af en selvmordsbomber. Det er første gang, danske soldater udsættes for et selvmordsangreb af den slags.

Ekspllosionen rammer tæt på de tre danskere. Kaptajn Christian Damholt, en tjekkisk soldat og den afghanske tolk bliver dræbt på stedet. Seniorsergent Sonny Kappel Jakobsen afgår ved døden i distriktscenteret kort efter, mens

den danske overkonstabel bliver evakueret til felthospitalet i Camp Bastion og overlever.

Beretning fra kammeraterne i Afghanistan:

Morgen den 17. marts 2008. I staben går vi alle i gang med vores daglige gøremål. Nogle får kigget de indkomne sager igennem, nogle læser e-mails i de forskellige mailsystemer, og nogle skal lige have en kop kaffe og en cigaret udenfor i den dejlige morgensol.

En kollega haster mod operationsrummet: "Patruljen i Gereshk er ramt af en IED!!!"

Morgensolen brænder. Chefen bliver hentet, orienteret og ankommer til operationsrummet. Verden står stille – vi holder alle vejret, håber og beder til det bedste.

Først er der ikke meget information at få i operationsrummet. Det flyvende kamera, RAVEN, viser billeder fra stedet. Eksplosionsstedet kan ses, men der er mennesker, som går rundt. Det virker ikke som kaos.

Ramp Ceremony, Camp Bastion

Alt kan være rimeligt i orden endnu. Telefonen ringer, og vagthavende officer taler højt, så vi alle kan høre med, mens han noterer. "Melding om en tjekke, en brite og en dansker." Nej. Åh nej. Hvor galt står det til, hvem er det? Men der kommer ikke flere informationer.

Chefen går op til infirmeriet for at høre, om de har flere oplysninger. Han finder én fra fodpatruljen siddende på en bænk, under behandling af en sygeplejerske. Hun beder om at tale med ham alene, så sygeplejersken går. Chefen sætter sig på hug ved hende. "De klarede den ikke," siger hun.

Hvad? Hvad mener du?

"Kaptajnen og Senior – de klarede den ikke," gentager hun. Verden lukker sig. De klarede den ikke.

Ramp Ceremony, Camp Bastion

Eftermælet

For Christians familie var det vigtigt, at Christians begravelse også var et minde om, hvem han var i live: Uformel, selvironisk og med en til tider meget sort humor.

Derfor blev dødsannoncen også en indforstået hilsen fra Christian til kammeraterne, da den kunne meddele, at "Chef Fyn træder af ved begravelsen torsdag den 27. marts."

Normalt lægger de efterladte breve og små, søde ting ned i en kiste, og det gjorde familien også til Christian. Men derudover fik han Hærens fine uniform på, sin vielsesring på fingeren samt en Yankie Bar og en god flaske whisky med på sin videre rejse.

"Mange var chokerede over, at vi kunne være så afklarede omkring Christians begravelse. Men vi vidste præcis, hvad der skulle ske. Christian var et legebarn, og han ville have frydet sig i sin lille, sorte sjæl, hvis han så sin egen begravelse. Han havde den sygeste sorte humor, og alt foregik derfor i hans ånd," fortæller Christians mor, Susan, som mistede sit eneste barn det forår.

Mængden af liv i dine år

To måneder efter sit bryllup med Annette faldt Christian som offer for en selvmordsbomber. Den 27. marts 2008 blev han begravet ved Dalum Kirke tæt på sit hjem som den hidtil eneste soldat i Hjemmeværnets 65-årige historie, der er faldet i krig. Han fik en militær begravelse med deltagelse af blandt andre forsvarsministeren, forsvarschefen, borgmesteren i Odense samt hundredvis af familie, venner og kammerater.

Præsten citerede den amerikanske præsident Abraham Lincoln i sin tale: "Til slut er det ikke mængden af år i dit liv, der tæller. Det er mængden af liv i dine år."

ÆRET VÆRE CHRISTIANS MINDE

Summary in English; *Captain Christian Jørgen Grundt Damholt* 1974-2008

Christian Damholt was born on May 29nd, 1974, in Hjallese close to the city of Odense. He completed upper secondary school in 1994, majoring in languages. While in secondary school he volunteered for service in the Danish Home Guard on East Funen. Christian served his enlistment in 1994 at the First Battalion with the Royal Life Guards, where he was selected to attend NCO training in Sønderborg. After being promoted to sergeant, Christian served as section leader of a motorised anti tank missile platoon and is, above all, remembered for his distinct sense of fairness and justice. An almost lifelong dream of becoming an officer in the Danish army was put on hold following a traffic accident during his service in Oksbøl – where several people were injured due to the driver falling asleep behind the wheel.

Christian left the army, returned to Odense, and began working in a local retail electronics store - Merlin - where he met his first wife, Celina. Instead of transitioning entirely into civilian life, Christian kept in touch with the military as a volunteer in the Danish Home Guard during weekends and continued his efforts to improve the training for local volunteers. This motivated Christian to apply to the Royal Danish Military Academy, where he was accepted into class Læssøe – named after a colonel who fell in the 1864 battle of Isted Hede. Together with his Danish Home Guard colleague Michael Laursen, he was known as the “Funen-gang”. He was also well-versed in the study of war. Promoted to first lieutenant in 2005, his first position was as a 2iC in the Danish Home Guard on Northwestern Funen, and Christian was notorious for answering his phone, when the commander was not around, as “Chief Funen”. Throughout his service he was known for his strong charisma and pitch-black sense of humor.

Later, in 2007, Christian volunteered for a posting to Afghanistan the following year, on team 5, as a CIMIC Officer

(Civilian Military Cooperation). CIMIC as a military assignment had been undergoing a revolution and was becoming the main focal point for operations with an emphasis on rebuilding, stabilizing, and combining branches, supported by advisors, from the Foreign Ministry. With his ability to talk to everyone, thus making them feel safe, Christian was a perfect fit.

As so often before, on March 17th, Christian and his team were to visit local facilities in Gereshk. The plan was to visit both the boys' and girls' primary schools and the women's shelter. The team was to drive from Main Operation Base Price to the local coordination centre and from there patrol on foot. The patrol, consisting of Christian, Master Sergeant Sonny Kappel Jakobsen, a private first class, a British signaller, an Afghan interpreter, and eight Czech special forces operators, had proceeded 100 meters from the coordination centre, when it was hit by a large explosion caused by a suicide bomber. The explosion hit close to the three Danish soldiers, and Christian, along with a Czech soldier and the Afghan interpreter, was immediately killed. Sonny

was fatally wounded and died at the district centre shortly after, while the PFC was evacuated to the field hospital and survived.

Christian was put to rest close to home in Dalum Kirke on March 27th, 2008. He rests in the cemetery behind the church.

Hærens Officersskole
Roskildevej 28 A
2000 Frederiksberg